

El Joan-Jaume Prost, president de l'APA ha denunciat, en un [comunicat, l'ofegament de la llengua catalana](#). Ofegament que respon a una voluntat política i institucional decidida a París, però també aquí, a Catalunya nord.

La realitat de la llengua catalana té diverses facetes.

1- Malgrat les creences, a **Catalunya nord la llengua té una existència real**, més d'un terç de la gent és capaç de parlar català i els dos terços l'entenen. És un punt molt positiu, xifres que cal apropar d'una altra realitat : més de la meitat dels habitants de Catalunya nord no tenen orígens catalans.

Això demostra que d'una banda els nord-catalans no han perdut l'ús de la llengua i que els forasters tenen capacitats i voluntat d'aprendre-la. De les capacitats intel·lectuals no en dubtàvem, caldria ser molt orgullós per a pensar que els catalans seríem superiors als francesos, que només nosaltres podríem ser bilingües. Aquestes xifres mostren que els nouvinguts poden aprendre la llengua catalana. Els cursos impartits pel Col·lectiu de Professors de Català per a Adults a molts vilatges en són testimonis. Sí, els forasters tenen un interès per a la llengua i la cultura catalanes, l'aprenen si sem capaços d'oferir-los les possibilitats d'aprendre-la.

2- Uns **35% de pares d'alumnes desitgen un ensenyament bilingüe pels seus fills**, això tampoc és nou, i aquest fet posa de manifest que els nord-catalans i nouvinguts lliguen futur i llengua catalana.

Què passa amb el 65% més? De fet, la gran majoria sembla no tenir cap a priori, és una part de la població a guanyar a la nostra causa, la part contrària a la llengua catalana és mínima, no s'ha d'ignorar, existeix però és molt lluny de ser representativa.

3- Gràcies al Joan-Jaume Prost, President de l'APA, [més de 100 municipis han aprovat una moció a favor de la llengua catalana a l'espai públic](#)

. El 2007, el Consell General va aprovar una Carta a favor de la llengua catalana, el 2009 fou Perpinyà la Catalana que va aprovar una carta similar, els responsables polítics de tots nivells fan declaracions i mostres d'interès per a la llengua.

4- **La presència de la llengua catalana a l'espai públic és encara simbòlica.** Aquest quart punt és negatiu ja que no correspon a l'espera dels ciutadans ni a les declaracions dels responsables institucionals.

5- **La llengua catalana no té cap dret ni protecció jurídica,** la possibilitat d'usar-la depèn únicament de la bona voluntat de cada un.

Hem criticat aquests dies la Universitat de Perpinyà i la seua política de cara al Departament d'Estudis Catalans, la desaparició del DUEC, de la formació al CAPES, de la biblioteca de la Casa dels Països Catalans...

El senyor BenKhelil ens ha respost que era per falta de candidats, però responem que si no hi ha candidats és que no hi ha formacions diplomants (1 lloc pel CAPES de català per any).

La Universitat hauria de col·laborar amb la Inspecció Acadèmica, les Institucions polítiques i els representants de l'estat per a programar una formació sòlida per a professors de català que desemboqui cap a llocs de treballs, per mor de respondre a la demanda d'aquests pares que volen català pels fills.

Les Institucions tenen també un paper a jugar, no poden esperar més per a posar en pràctica les seues declaracions i Cartes.

El [Consell General no se pot amagar darrere la crisi per a ignorar la llengua catalana](#) . Sense augmentar el pressupost, només amb voluntat podria augmentar sensiblement la presència de la llengua catalana a tot arreu on té competències (senyalítica dels llocs, de les direccions, de comunicació, web...) i amb una mica de pressupost podria fer visibles campanyes a favor de la llengua catalana.

Perpinyà la Catalana tampoc és exempta de totes crítiques tot i que ha realitzat la retolació bilingüe dels carrers de la ciutat. Si mirem la proporció d'alumnes escolaritzats en classes immersives (Arrels i la Bressola) i fileres bilingües veiem que és baixíssima. Ha desaparegut el CeDACC, els llibres i el material audiovisual han estat portats a la mediateca, el resultat és que no hi tenen cap o poca visibilitat. Sortit del Servei d'Afers Catalans no veiem una clara voluntat de donar un lloc a la llengua catalana.

I els "més de 100 municipis" que han aprovat una moció a favor de la llengua catalana? Quina és la política lingüística de cada un? Si tenen política lingüística !

I la premsa? en parlarem més abastament aviat...

Hervé